

דיגדה של פסח

והגזא אבנך

על
אברהם
אשרת כבוד
אשרת כבוד

הגדה של פסח

הציבי לך ציונים

והגבתי לך

סדר שריפת חמץ

בערב פסח שחרית, עד סוף שעה חמישית מן היום, שורפים את החמץ, וקודם שריפת חמץ יאמר:

הגני מוכן ומוזמן לקיים מצות עשה ולא תעשה של שריפת חמץ: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

ואחר כך יבטלו בלבו ויאמרו:

כָּל חֲמִיצָא וְחֲמִיעָא דְאִכְא בְּרִשׁוֹתַי, דְּחִזִּיתָהּ וּדְלָא חִזִּיתָהּ, דְּחֲמַתָּהּ וּדְלָא חֲמַתָּהּ דְּבַעַרְתָּהּ וּדְלָא בַעַרְתָּהּ, לְבַטֵּיל וְלִהְיוּ הַפֶּקֶד בְּעַפְרָא דְאַרְעָא;

עירוב תבשילין:

נטהל יום טוב בערב שבת, יעשה עירוב תבשילין, כדי שיהא מותר לבשל ביום טוב

לשבת. יקח מצה שלמה וכזית תבשיל, יאחזו את העירוב בידו ויאמרו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִרׁוּב;

בְּהַרְדִּין עִרׁוּבָא יְהֵא שְׂרִי לְנָא לְמִיפָא וּלְבִשְׁלָא וּלְאַטְמָנָא

וּלְאַדְלָקָא שְׂרָגָא, וּלְמַעְבַּד כָּל צְרָכָנָא, מִיּוֹמָא טְבָא לְשַׁבְּתָא,

לְנוּ וּלְכֹל יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת.

סדר הקערה על השלחן:

לדעת הגר"א ז"ל

מ ר ו ר ח ר ו ס ת

ב' מצות

ז ר ו ע ב י צ ה

לדעת האר"י ז"ל

ז ר ו ע ב י צ ה

מרור

ח ר ו ס ת כ ר פ ס

חזרת

סדר ליל פסח

סימני הסדר:

קִדְּשׁ. וְדַחַץ. בְּרֶפֶס. יַחֵץ.

מְגִיד. רְחֻצָּה. מוֹצִיא. מִצָּה.

מְרׁוֹר. פּוֹרֵךְ. שְׁלַחַן עוֹרֵךְ.

צְפוּן. בְּרֵךְ. הִלַּל. גִּרְצָה.

אֲתַקִּינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא עֲלָאָה. דָּא אִיהִי סְעוּדָתָא

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה:

4 things of

1st - by wife
2nd - to make
3rd - after we
4th - by
things that happened by
will happen by
3rd by the
will ed
4th by

קדש

מוזגין כוס ראשון נוטלו בשתי ידיו מחזיקו ביד ימינו ומקדש עליו מעומד.
הנני מוכן ומוזמן לקים מצות קידוש ומצות כוס ראשון מארבע כוסות.
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.
אם חל בשבת יאמר:

בכחש **ויהי ערב ויהי בקר**
יום הששי; ויכלו השמים והארץ וכל צבאם; ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה; ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות;

כשחל ביום חול מתחיל מכאן:
סברי מרנו ורבנו ורבתי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן;

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו, ותתן לנו יי
אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את יום (לשבת השבת הזה, ואת יום) חג
המצות הזה, זמן חרותנו (לשבת באהבה), מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים,
(לשבת ושבת) ומועדי קדשך (לשבת באהבה וברצון)
בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך אתה יי מקדש (לשבת
השבת ו) ישראל והזמנים;**

במוצאי שבת קודש אומרים לפני ברכת שהחיינו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש;
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחל
בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת
ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת
יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את

עמך ישראל בקדשתך;

ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש;

כשמברך שהחיינו יכוין לפטור שאר מצוות הלילה: די כוסות, מצה ומרור,
וסיפור יציאת מצרים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה;

ושותה הכוס בישיבה בהסיבת שמאל דרך חירות.

והזגה/בג
why are there so many
3 reasons a
person 'coit de
-1- Dead (y) -2- Calt
-3- Sick (y)

ט ומוציא לבן

* Why do we start

Why do we start? Bk it says

at the beginning of the world

Bk on the way, we're thinking

of the world, we were

going by it of the

it says that's why

* Why is it called 'pan' and

+ Bk it's made from

flour of water, it's could

easily made it - 2 - Bk

we're talking about

of answer a lot about

this bread - 3 - "pan" and

* Bk is Aramish, Bk is

sw. that they made

their pan

* Why don't we say it in shul before everyone goes home? Bk

really, it's not an invitation, it's more like a statement, how much we love

it's well be to the world

הגדה של פסח

הָא לַחֲמַא עֲנִיא

די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.

כל דכפין ייתי ויכול

כל דצריך ייתי ויפסח.

השתא הכא. לשנה הבאה בארעא דישראל:

השתא עבדי. לשנה הבאה בני חורין;

מסלק את הקערה ומוזגין כוס שני. וכאן הבן שואל, ואם אין לו בן אשתו שואלת ואם לאו הוא שואל את עצמו. ואפילו תלמידי חכמים שואלים זה את זה.

pan, the pan we endorsed in Aramish.

pan, the pan we endorsed in Aramish.

pan, the pan we endorsed in Aramish.

pan, the pan we endorsed in Aramish.

pan, the pan we endorsed in Aramish.

pan, the pan we endorsed in Aramish.

pan, the pan we endorsed in Aramish.

הגדה של פסח

וּרְחַץ

נוטל ידיו לטיבול הכרפס ואינו מברך על הנטילה.

בִּרְפַס

יקח מהכרפס פחות מכוזית ויטבול במי מלח ויברך בורא פרי האדמה, ויכוון.

לפטור את המרור שיאכל אחר כך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

בורא פרי האדמה.

וְחָץ

יקח את המצה האמצעית (ולדעת הגר"א המצה העליונה) ויבצענה לשתים.

את החלק הגדול יטמין לאפיקומן, והחלק הקטן ישאיר בין שתי המצות.

השלמות.

מַגִּיד

מגביה את הקערה עם המצות ומתחיל לומר את ההגדה בשמחה ובקול רם.

וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח.

הריני מוכן ומוזמן לקים המצוה לספר ביציאת מצרים לשם יחוד

קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם

בשם כל ישראל:

ח ומוציא לבן

"First take away the bad, then do good. First I did so first, first, by now we should do good, after worry. then we can wash off the bad. How can we do today - The first rule is to close your mouth - must if we are one are clear matter when we talk, we should remember 'only say what we have' and on our side to

First take away the bad,

then do good. First I

did so first, first,

by now we should do

good, after worry. then

we can wash off the

bad. How can we do

today -

The first rule is

to close your mouth -

must if we are one

are clear matter when

we talk, we should

remember "only say

what we have

and on our side to

to

וּנְצַעַק אֶל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קִלְנוֹ, וַיֵּרָא אֶת
עַנְיֵנוּ וְאֶת עֲמַלְנוֹ וְאֶת לַחְצֵנוּ;

וּנְצַעַק אֶל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים
הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֶּאֱנַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבָדָה וַיִּזְעְקוּ
וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבָדָה;
וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קִלְנוֹ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקַתָם
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב;
וַיֵּרָא אֶת עַנְיֵנוּ זֶה פְרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ כְּנָעַן שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים;
וְאֶת עֲמַלְנוֹ אֵלֹהֵי הַבְּנִיִּים, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, כָּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד
הַיֹּאכֵר תִּשְׁלִיכֵהוּ וְכָל הַבַּת תִּחְיוֹן; וְאֶת לַחְצֵנוּ זֶה הַדַּחַק
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחְצִים
אֵתָם;

ב
ומצאנו בנח
* בנות אר בנות אר *
' כולם קום וקום - ' 1505

* God is that our cry
of the stars went to י
our cry went to י, the
they could be יקום יקום

וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד תְּזָקָה
וּבְזֵרַע נְטוּיָה וּבַמַּרְא גָּדֹל וּבְאֵתוֹת
וּבַמִּפְתִּיּוֹת;

וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף
וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֱלֹהֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצֻמוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֶדְם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה
שְׁפָטִים אֲנִי יְיָ; וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא מַלְאָךְ,
וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר אֲנִי וְלֹא שָׂרָף, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה
שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ, אֲנִי יְיָ אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר;
בְּיַד תְּזָקָה זֶה הַדְּבָר כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר, הִנֵּה יָד יְיָ הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ
אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוֹסִים בְּחֲמֹרִים בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאֵן דָּבָר
כְּבֹד מֵאֵד; וּבְזֵרַע נְטוּיָה זֶה הַחֲרֵב כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַחֲרַבּוּ
שְׁלוֹפָה בְּיַד נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם; וּבַמַּרְא גָּדֹל זֶה גְלוּי שְׂכִינָה
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר אוֹ הִנֵּסָה אֱלֹהִים לְבוֹא לְקַחַת לּוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי
בְּמִסַּת בְּאֵתוֹת וּבַמִּפְתִּיּוֹת וּבְיַד תְּזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה
וּבַמַּרְאִים גְּדֹלִים כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֵם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֵיכֶם;

* Why could י take us
at the place? But even if
י had set - 'the
י would become
מרים

* Why does the wine get spilled? ... משהו כזה "משהו כזה" ... fill, you shouldn't be happy, we're not having complete ... Also, the ... punishment, that I will give to the ... per ... was saying, were pouring it into the bucket of punishment, filling it up.

* The ... of the ... who is ... that I have to listen to him ... Who is ... that when he says the ...

בשעת אמירת המכות מטיפים מעט יין מן הכוס על כל מכה ומכה

דָם, צִפְרֹדַע, כְּנִים, עָרוֹב,

דָּבָר, שְׁחִין, בָּרָד, אֲרָבָה,

חֶשֶׂד, מַכַּת-בְּכוֹרוֹת;

כשאומרים דצ"ד עדי"ש באח"ב מטיפים גי פעמים מעט יין מן הכוס

רבי יהודה ה"ה נותן בהם סימנים:

דִּצ"ד, עֲד"ש, בְּאֲח"ב;

ובאותות זה המטה כמה שנאמר ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת; ובמפתים זה הדם כמה שנאמר ונתתי מופתים בשמים ובארץ:

מטיפים גי פעמים מעט יין מן הכוס

דָם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֶשֶׂן

דבר אחר, ביד חזקה שתים, ובזרע נטויה שתים, ובמרא גדל שתים, ובאותות שתים, ובמפתים שתים;

אֵלו עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

עַל הַמַּצִּים בְּמַצִּים וְאֵלו הֵן:

* Why does it say ... did the ... like ...

* כל עקבא דכאבי עיני

all do but eyes

and every one had 4

of eyes and 5

per eye. 2 ways you

can look at the

1 - A son to

2 -

ways on the

looked at it like a

500 + says the

at it like a

רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, היתה של חמש מכות, שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים, חרון אפו אחת, עברה שתים, וזעם שלוש, וצרה ארבע, משלחת מלאכי רעים חמש, אמר מעתה במצרים לקו חמשים מכות, ועל הים לקו חמשים ומאתים מכות;

על הים לקו חמשים ומאתים מכות;
 looked at it like a
 that has 4 letters;
 5 parts;
 500 + says the
 at it like a

* Why are the

you ask

"

Everything = put

= won't put

don't want any detail on others.

רבי יוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות, במצרים מה הוא אומר, ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא. ועל הים מה הוא אומר, וירא ישראל את הים הגדלה אשר עשה יי במצרים וייראו העם את יי ויאמינו ביי ובמשה עבדו; כמה לקו באצבע עשר מכות, אמר מעתה, במצרים לקו עשר מכות, ועל הים לקו חמשים מכות;

רבי אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, היתה של ארבע מכות, שנאמר ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים, עברה אחת, וזעם שתים, וצרה שלוש, משלחת מלאכי רעים ארבע, אמר מעתה במצרים לקו ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות;

כמה מעלות טובות למקום עלינו;

* We have to thank G-d
 "למה אמרנו" Shouldn't it say
 "למה אמרנו"? There are so
 many good things to
 thank if not things do
 we know; sometimes only
 G-d knows.
 * ויש בזה - ויש בזה -
 "למה אמרנו" Shouldn't it say
 "למה אמרנו"? There are so
 many good things to
 thank if not things do
 we know; sometimes only
 G-d knows.
 * ויש בזה - ויש בזה -
 "למה אמרנו" Shouldn't it say
 "למה אמרנו"? There are so
 many good things to
 thank if not things do
 we know; sometimes only
 G-d knows.
 * ויש בזה - ויש בזה -
 "למה אמרנו" Shouldn't it say
 "למה אמרנו"? There are so
 many good things to
 thank if not things do
 we know; sometimes only
 G-d knows.

אלו הוציאנו ממצרים

ולא עשה בהם שפטים

אלו עשה בהם שפטים

ולא עשה באלהיהם

אלו עשה באלהיהם

ולא הרג את בכוריהם

אלו הרג את בכוריהם

ולא נתן לנו את ממונם

אלו נתן לנו את ממונם

ולא קרע לנו את היים

אלו קרע לנו את היים

ולא העבירנו בתוכו בחרבה

אלו העבירנו בתוכו בחרבה

דינו;

דינו;

דינו;

דינו;

דינו;

דינו;

דינו;

דינו;

דינו;

דינו;

דינו; ולא שקע צרינו בתוכו

אלו שקע צרינו בתוכו

דינו; ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה

אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה

דינו; ולא האכילנו את המן

אלו האכילנו את המן

דינו; ולא נתן לנו את השבת

אלו נתן לנו את השבת

דינו; ולא קרבנו לפני הר סיני

אלו קרבנו לפני הר סיני

דינו; ולא נתן לנו את התורה

אלו נתן לנו את התורה

דינו; ולא הכניסנו לארץ ישראל

אלו הכניסנו לארץ ישראל

דינו; ולא בנה לנו את בית הבחירה

* Would be enough if
 מן I not give the could
 the מן replace? A man
 that doesn't work in
 his מן that G-d will
 give him the & the rest of
 the world. מן; he didn't
 take for tomorrow, he bid מן.
 To teach us again, the מן
 would be enough.
 * "למה אמרנו" (both lines) It
 "למה אמרנו" doesn't make sense the
 whole purpose was to get
 the מן. מן: When you go into the perfume store, even if you don't
 buy anything, you'll go out smelling like a million. מן: The מן was
 enough to influence them to do good.

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו, שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את היס, והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרינו בתוכו, וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו;

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר,
כֹּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֱלוּ בְּפֶסַח
לֹא יֵצֵא יָדֵי חוֹבְתּוֹ,
וְאֵלּוּ הֵן.

פֶּסַח מִצָּה וּמָרוֹר

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזֶמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם
עַל שׁוּם מָה, עַל שׁוּם שֶׁפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי
אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לִי אֲשֶׁר
פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת
בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ;

* A person isit ksh
until he says these should't
the order be מתיק פסח?

היה סוף - פסח
היה סוף - פסח
should be in the beginning
it says אדם אדם
והיה כשהיה פסח
We have to be thankful for

the more as much as for the sake of we say, mean here
thinking for the sake the most, but אדם is at the end, we're thinking for all.

* Like could it wait?
Be it didn't wait they
should fall to the ground

מראה את המצות למסובין

מצדה זו שאנו אוכלים על שום מה, על שום שלא הספיק
בצקם של אבותינו להחמיץ, עד שנגלה עליהם מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו
ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם;

מראה את המרור למסובין

מרור זה שאנו אוכלים על שום מה, על שום שמררו
המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר וימררו את
חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את
כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך;

* you have to look like
you just went out of a
man has to look at himself
"is there a sign" would
have been able to go out?

בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא
ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה יי לי בעצתי ממצרים לא את אבותינו בלבד גאל
הקדוש ברוך הוא אלא אף אותנו גאל עמהם שנאמר
ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ
אשר נשבע לאבותינו;

מכסה את המצות ומגביה את הכוס בידו ויאמר עד גאל ישראל

לפיקך אנחנו חייבים

להודות	להלל	לשבח
לפאר	לרומם	להדר
לברך	לעלה	ולקלס

למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלה

הוציאנו מעבדות לחרות,

מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה,

מאבל ליום טוב,

ומאפלה לאור גדול,

ומשעבוד לגאולה,

ונאמר לפניו שירה חדשה הללויה;

* 9 years of thinking,
10 years = 10, 10 years

אמר מלכה
אמר בכה
אמר פכת ונין
אמר יין
אמר ביה

הללויה

הללו עבדי יי הללו את שם יי; יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם; ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי; רם על כל גוים יי על השמים כבודו; מי כני אלהינו המגביהי לשבת; המשפילי לראות בשמים ובארץ; מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון; להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו; מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה

הללויה;

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז; היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו; הים ראה וינס הירדן יסב לאחור; ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן; מה לה הים כי תנוס הירדן תסב לאחור; ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן; מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב; ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים;

אוחז את הכוס ואומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים והגיענו הלילה הזה לאכל בו מצה ומרור, כן יי אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום שמחים בבנין עירך, וששים בעבודתך, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים, (במוצאי שבת אומרים מן הפסחים ומן הזבחים) אשר יגיע דמם על קיר מזבחה לרצון, ונודה לה שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו: ברוך אתה יי גאל ישראל;

הנני מוכן ומוזמן לקים מצות כוס שני של ארבע כוסות: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ושותים בהסבת שמאל

רחצה

נוטלים את הידים לסעודה ומברכים על הנטילה

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים;**

מריצה

נוטל בשתי ידיו את שלש המצות ואומר

הגני מוכן ומזומן לקים מצות אכילת מצה: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
המוציא לחם מן הארץ;**

מצה

מניח את המצה התחתונה ואוחז בידיו את העליונה והאמצעית הפרוסה ומברך

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מצה;**

נוטל לעצמו ונותן לכל אחד מן המסובים כזית מן המצה העליונה וכזית מן
האמצעית ואוכלים בהסבת שמאל בלי הפסקה כלל

מרור

נוטל כזית מרור לעצמו ולכל המסובים, טובל בחרוסת ומנער
כדי שישאר טעם מרירותו

הגני מוכן ומזומן לקים מצות אכילת מרור: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור;**

אוכלים בלי הסבה

בורר

בוצע את המצה התחתונה ונוטל ממנה כזית וכורך עמה כזית מן המרור. מצה
למעלה ומצה למטה ומרור באמצע. וכך גם מחלק למסובים.

**זכר למקדש כהלל בן עשה הלל בזמן שבית המקדש
היה קים הנה בורך פסח מצה ומרור ואוכל ביחד
לקים מה שנאמר על מצות ומרורים יאכלהו;**

אוכלים בהסבת שמאל
קודם שמתחילים בסעודה, נוהגים לאכול ביצה במי מלח

שלאחז עורך

אוכלים ושותים כברכת ה', ולכתחילה יאכל כל הסעודה בהסיבה. ויזהר לא
למלא כרסו יותר מדי, כדי שיאכל אח"כ כזית אפיקומן לתאבון. ויסיים
סעודתו מבעוד מועד כדי שיאכל את האפיקומן קודם חצות

צפון

בגמר הסעודה מוציא את פרוסת המצה שהצפין בתחילת הסדר לאפיקומן. נוטל כשני זיתים ונותן גם למסובים, ויש שאומרים קודם אכילת האפיקומן:

זכר לקרבן פסח הנאכל על השובע

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת אפיקומן: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

ואוכלים בהסבת שמאל

ברך

מוזגים כוס שלישי ומברכים

סדר ברכת המזון

שיר המעלות, בשוב יי את שיבת ציון, היינו בחלמים; אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה, אז יאמרו בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים; שובה יי את שביתנו, באפיקים בנגב; הזרעים בדמעה ברנה יקצרו; הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה, נשא אלמתיו;

הגדה של פסח

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברכת המזון שנאמר: ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל; ויהי נועם וכו'.

שלשה שאכלו כאחד חייבין לזמן.

ונוהגים שבליל הסדר בעל הבית מזמן אף אם יש אורח.

המזמן אומר: רבותי נברך (רבותי מיר וועלן בענטשן);

ועונים המסובים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם; וחוזר המברך.

והמברך אומר: ברשות מרנן ורפנן ורבותי נברך (בעשרה

אלהינו) שאכלנו משלו;

ועונים המסובין: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

וחוזר המברך: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

יחיד א"א ברוך הוא וברוך שמו;

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו בטובו, בחן, בחסד, וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו, ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא; (באמור, פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון); ברוך אתה יי הן את הכל;

נוֹדָה לָךְ יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו, ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו, ועל חקיה שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה;

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד. בכתוב, ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך; ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון;

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משפן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמו עליו. אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, וכלכלנו, והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו, ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם ליך המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא נבוש, ולא נכלם לעולם ועד;

כשחל בשבת אומר:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך, לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך, וברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ונגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך, ובבנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות;

אלהינו ואלהי אבותינו,

יעלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר וזכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחנו ועלנו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה;

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלים. אמן;

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ מְלַכְנוּ,
אֲדִירְנוּ בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יּוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ
רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמִּיטִיב לְכָל, שְׁבָכַל יוֹם וַיּוֹם
הוּא הַיְטִיב, הוּא מִיטִיב, הוּא יִיטִיב לָנוּ, הוּא גְמָלְנוּ, הוּא
גּוֹמְלֵנוּ, הוּא יְגַמְלֵנוּ לְעַד לַחַן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְחוּ
הַצֵּלָה וְהַצִּלָּחָה, בְּרָכָה וַיִּשׁוּעָה, נַחֲמָה, פְּרָנְסָה וְכַלְכָּלָה,
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם אֵל
יִחְסְרֵנוּ;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד
וַיִּלְנַצַּח נַצְחִים, וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד, וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִפְרַנְסֵנוּ בְּכַבּוֹד;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁבֵּר עֲלֵנוּ מֵעַל צָוָרֵנוּ,

וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ, בְּרָכָה מְרֵבָה, בְּבֵית הַזֶּה,

וְעַל שְׁלַחַן זֶה, שְׂאֵבְלֵנוּ עֲלֵינוּ;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ, אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב,

וַיִּבְשֵׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִבְרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי), בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה,

וְאֶת (אִמִּי מוֹרְתִי), בְּעַלֹת הַבַּיִת הַזֶּה,

נִשׁוּי אוֹמֵר: וְאֶת אִשְׁתִּי וְאֶת זֶרְעִי,

אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ

וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב, בְּכָל מְכַל כָּל, כִּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כָּלְנוּ יַחַד, בְּבִרְכָה
שְׁלֵמָה. וְנֹאמֵר אָמֵן;

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת, שְׁתֵּהָא לְמִשְׁמֶרֶת
שָׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן
וְשִׁכָּל טוֹב, בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם;

ברכת בעל הבית

יְהִי רַצוֹן שְׁלֵא יִבֵּשׁ וְלֹא יִכָּלֵם בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
בְּעוֹלָם הַבָּא, וַיִּצְלִיחַ מֵאֵד בְּכָל נִכְסָיו. וַיְהִי נִכְסָיו וְנִכְסֵינוּ מוֹצֵלְחִים
וְקָרוֹבִים לְעִיר. וְלֹא יִשְׁלוֹט שָׁטָן בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ וְאֵל
יִזְדַּמֵּן לְפָנָיו שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהַרְהוּר עוֹן. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

בשבת הרחמן, הוא ינחילנו, יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים;

הַרְחַמְנוּ, הוּא יְנַחֵלְנוּ, לַיּוֹם שְׁכָלוּ טוֹב; (יֵשׁ מוֹסִיפִים: יוֹם
שְׁכָלוּ אָרוּךְ, יוֹם שְׂצִדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיהֶם,
וְנִהְיִים מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה וַיְהִי חֵלְקֵנוּ עִמָּהֶם.)

הַרְחַמְנוּ, הוּא יִזְכְּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא;

מַגְדוֹל יִשׁוּעוֹת מְלַכּוֹ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדוֹר וּלְזֶרְעוֹ עַד
עוֹלָם; עֵשָׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ

וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן;

יִרְאוּ אֶת יי קְדוֹשֵׁנוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו, כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעֲבוּ, וְדַרְשֵׁי יי, לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לַיי, כִּי טוֹב, כִּי

* Why are we saying

phyl, then is regular?

"כי בלילה הזה" Blc normally the

are together, but when

they fight against us, they

says up.

* Why did the mitzvot get

punished? Blc they did it

blc they wanted to -

not blc "לפני ה' יראו"

I told them

* Why do we open the

door? Blc when mitzot come,

the mitzot will be killed, I here it says that I should kill the mitzot

* Why do we say it right before I? Blc we say I should kill the mitzot and

when I does, will be blc to say so. truel.

מוזגים כוסו של אליהו, פותחים את הדלת ואומרים:

שֶׁפֶדְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ

וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָדְאוּ;

כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְוֵהוּ הַשָּׁמוּ;

שֶׁפֶדְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמָךְ וְחֲרוֹן אַפֶּיךָ יִשְׁיִגֵם.

תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמַדֵּם מִתַּחַת שָׁמַיִם יי;

לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. בְּרוּךְ

הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְנֶנּוּ בֵּינִי, וְהִיָּה יי מִבְּטָחוֹ. נַעַר הֵייתִי גַם זָקֵנְתִי,

וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזָב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם; יי עַז לַעֲמוֹ יִתֵּן יי

יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם;

הגני מוכן ומזומן לקים מצות כוס שלישי של ארבע כוסות: לשם יחוד קודשא בריך

הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן;

ושותים בהסבת שמאל

הלל

מוזגים כוס רביעי, וגומרים עליו את ההלל

לא לנו יי, לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך;
 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם; ואלהינו בשמים כל
 אשר חפץ עשה; עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם; פה
 להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו; אַזְנֵי־לֵהֶם וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ אֵף לֵהֶם וְלֹא יִרְחֹוּ; וְיֵדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא
 יִהְלְכוּ לֹא יִהְיוּ בְּגֵרוֹנִים; כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח
 בָּהֶם; יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיַי עֶזְרָם וּמִגְּנֵם הוּא; בֵּית אֱהָרֹן בְּטַחוֹ
 בְּיַי עֶזְרָם וּמִגְּנֵם הוּא; יִרְאִי יי בְּטַחוֹ בְּיַי עֶזְרָם וּמִגְּנֵם הוּא;

יי זכרנו יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֱהָרֹן;
 יְבָרֵךְ יִרְאִי יי הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים; יִסַּף יי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל
 בְּנֵיכֶם; בְּרוּכִים אַתֶּם לַיַּי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ; הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
 לַיַּי וְהָאָרֶץ נְתַן לַבְּנֵי אָדָם; לֹא הִמַּתִּים יִהְלְלוּ יְה וְלֹא כָּל
 יִרְדֵי דוֹמָה; וְאַנְחֵנו נְבָרֵךְ יְה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ;

אֶהְבֵּתִי כִי יִשְׁמַע יי אֶת קוֹלִי תַחֲנֻנָּי; כִּי הִטָּה אֲזִנּוֹ לִי וּבִימִי
 אֶקְרָא; אֶפְפוֹנִי חֲבֵלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוֹנִי צָרָה וַיִּגּוֹן
 אֶמְצָא; וּבִשֵׁם יי אֶקְרָא אָנָּה יי מִלְּטָה נַפְשִׁי; חֲנוּן יי וְצַדִּיק
 וְאֱלֹהֵינוּ מִרְחָם; שִׁמְרֵ פִתְאִים יי דַּלְתֵי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ; שׁוּבִי
 נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי כִי יי גָּמַל עֲלֵיכִי; כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת אֶת
 עֵינֵי מִן דַּמְעָה אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי; אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת
 הַחַיִּים; הֶאֱמַנְתִּי כִי אֲדַבֵּר אָנִי עֲנִיתִי מְאֹד; אָנִי אֶמְרַתִּי
 כַּחֲפוּז כָּל הָאָדָם כֹּזֵב;

מה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי; כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְיָ
אֶקְרָא; נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ; יָקָר בְּעֵינַי יְיָ
הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו; אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אֲמִתּוֹךָ
פִּתַחְתָּ לְמוֹסְרֵי; לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַ תּוֹדָה וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא; נְדָרַי
לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ; בְּחִצְרוֹת בַּיִת יְיָ בְּתוֹכִי
יְרוּשָׁלַיִם הִלְלוּהָ;

הִלְלוּ אֵת יְיָ כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹת; כִּי גִבֹר עָלֵינוּ
חֲסִדוֹ וְאֲמִתּוֹ יְיָ לְעוֹלָם הִלְלוּהָ;

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ;
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ;
יֹאמְרוּ נָא בַּיִת אֲהָרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ;
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ;

מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה; יְיָ לִי לֹא אֵירָא מָה
יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם; יְיָ לִי בְּעֶזְרִי וְאֲנִי אֲרַאֶה בְּשִׁנְאָי; טוֹב לַחֲסוֹת
בֵּין מִבְּטָח בְּאָדָם; טוֹב לַחֲסוֹת בֵּין מִבְּטָח בַּנְּדִיבִים; כָּל גּוֹיִם
סָבְבוּנִי בִשְׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם; סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בִשְׁם יְיָ כִּי
אֲמִילֵם; סָבְבוּנִי כְּדַבְרֵים דְּעֵכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בִּשְׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם;
דַּחַה דַּחִיתַנִּי לִנְפֹל וַיְיָ עֲזָרְנִי; עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה;
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל; יָמִין יְיָ
רוֹמְמָה יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל; לֹא אָמוֹת כִּי אֲחִיָּה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי
יְהוָה; יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְנַנְּנִי;

פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אָבִא בְּסֵם אוֹדָה יְיָ;

זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ;

אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה; אוֹדֶךָ

אָבִן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה; אָבִן

מֵאֵת יְיָ הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ; מֵאֵת

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ; זֶה

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא

אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָא

אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָא

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ; בְּרוּךְ

אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ אִסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵיכֶם עַד קְרַנּוֹת הַמִּזְבֵּחַ; אֵל

אֵלֵינוּ אֵתְּךָ וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵינוּ אֲרוּמְךָ; אֵלֵינוּ

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ; הוֹדוּ

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ;

הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים

הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים

לְעֹשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ

לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה

לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים

אֵת הַשָּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֵּת בַּיּוֹם

אֵת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשַׁלוֹת בַּלַּיְלָה

לְמַכּוּהַ מִצְרַיִם בְּבִכּוֹרֵיהֶם

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם

בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה

לְגַזֵּר יָם סוּף לְגִזְרֵים

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ

וְנָעַר פְּרָעָה וַחִילוּ בָּיָם סוּף

למוליד עמו במדבר
למכה מלכים גדלים
ויהרג מלכים אדירים
לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן
ונתן ארצם לנחלה
נחלה לישראל עבדו
שבשפלנו זכר לנו
ויפרקנו מצרינו
נתן לחם לכל בשר
הודו לאל השמים

כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;
כי לעולם חסדו;

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרום וזכרך מלכנו תמיד, מן העולם ועד העולם
אתה אל, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה,
ומציל, ועונה, ומרחם, בכל עת צרה וצוקה, אין לנו מלך
עוזר וסומך אלא אתה; אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה
כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברב התשבחות,
המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים, ויי לא יגוס ולא
יישן, המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמפצנח
והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים, (והמפצנח
נעלמים), לך לבדך אנחנו מודים;

ואלו פינו מלא שידה בים,

ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע,
ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים

ורגלינו קלות כאילות, אין אנטחנו מספיקים להודות לך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך את שמך, מלכנו, על אחת
 מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים
 ונפלאות, שעשית עם אבותינו ועמנו. ממצרים גאלתנו, יי
 אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב ונתנו ובשבע כלכלתנו
 מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחליים רעים ורבים
 ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרונו רחמיה ולא עזבונו חסדיה,
 ואל תטשנו, יי אלהינו, לנצח. על כן אברים שפלטת בנו
 ורוח ונשמה שנפתח באפנו ולשון אשר שמת בפינו הן הם
 יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ועריצו ויקדישו
 ומליכו את שמך מלכנו תמיד כי כל פה לך יודה וכל לשון
 לך תשבע (וכל עין לך תצפה) וכל ברך לך תברע וכל קומה
 לפניך תשתחוה וכל הלכות וכל קרב וכליות יזמרו
 לשמך בדרך שכתוב כל עצמתי תאמרנה יי מי כמוך, מציל
 עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו; (שועת עניים אתה
 תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע). מי ידמה לך ומי ישוה
 לך ומי יערך לך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה
 שמים וארץ. נהללה ונשבחה ונפארה ונברך את שם קדשך.
 באמור, לדוד, ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו.

האל בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח
 והנורא בנוראותיה. המלך הישב על כסא רם ונשא.

שוכן עד מרום וקדוש שמו

וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה;

בפי	ישרים	תתרום;
ובשפתי	צדיקים	תתברך;
ובלשון	חסידים	תתקדש;
ובקרב	קדושים	תתהלל;

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך
 מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים, לפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו להודות, להלל, לשבח, לפאר,
 לרומם, להדר, (לנצח), לברך לעלה ולקלס.

על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך;

וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ
הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
כִּי לָךְ נִאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עִז וּמִמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה
וְגִבוּרָה תְהִלָּה וְתִפְאָרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת.
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל;
יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ
צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיִּשׁוּרְרוּ
וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שִׁמְךָ
מַלְכֵנוּ תָמִיד כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשִׁמְךָ
נִאֶה לְזַמֵּר, כִּי מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת;

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס רביעי של ארבע כוסות: לשם יחוד קודשא בריך
 הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

וישתה בהסבה כוס רביעי ואח"כ יברך ברכה אחרונה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן וְעַל
 תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחַלְתָּ
 לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכֹל מִפְרִיָּהּ וּלְשַׁבֵּעַ מִטּוֹבָהּ, רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מִזְבְּחֶךָ,
 וְעַל הַיְכָלְךָ, וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ
 לְתוֹכָהּ, וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ, וְנֹאכַל מִפְרִיָּהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ וּנְבָרְכֶךָ עֲלֵיהָ
 בְּקִדְשָׁה וּבְטִהְרָה (בשבת וּרְצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְשִׁמְחֵנוּ
 בְיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדֶה לָּךְ עַל
 הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:

* Starts with... In the middle of the night... for... the way...

...that... the 4...

...judged the... came to... will...

...הבית... the... horses became...

הגדה של פסח

בחוץ לארץ אומרים פיוט זה רק בליל יום א'

ובכן ויהי בחצי הלילה;

אז רב נסים הפלאת בראש אשמורות זה גר צדק נצחתו כנחלק לו ויהי בחצי הלילה;

דנת מלך גרר בחלום הפחדת ארמי באמש וישראל ישר לאל ויובל לו ויהי בחצי הלילה;

זרע בכורי פתרט מחצת בחצי חילם לא מצאו בקומם טיסת נגיד חרשת סלית בכוכבי ויהי בחצי הלילה;

עז מחרף לנופף אווי הובשת פגריו ברע בל ומצבו באישון לאיש חמודות נגלה רז חזות ויהי בחצי הלילה;

ברצה

אם עשה כסדר הזה מעשיו רצויים לפני הקב"ה אחר ארבע כוסות אין רשאי לשתות שום משקה אלא מים

חסל סדור פסח בהלכתו.

בכל משפטו וחקתו.

באשר זכינו לסדר אותו.

בן נזפה לעשותו;

זך שוכן מעונה.

קומם קהל עדת מי מנה.

קרב נהל נטעי כנה.

פדויים לציון ברנה;

לשנה הבאה

בירושלים

הבנויה;

* We : be finished on the 10, of we... eat to be... at last... when the... we... together part by the... we have an order... ask I, find walk - "for" we want the... walk...

1- זעון נעזר 2. זעון נעזר
 2- זעון נעזר 3. זעון נעזר
 3- זעון נעזר 4. זעון נעזר

4- זעון נעזר 5. זעון נעזר

משתכר בכלי קדש נהרג בו
 נושע מבור אריות פותר בעתותי
 שנאה נטר אנגי וכתב ספרים

עוררת נצחה עליו בנדר שנת
 פורה תדרך לשומר מה
 צרח כשומר ושח אתא בקר וגם

קרב יום אשר הוא לא יום ולא
 רם הודע כי לך יום אף לך
 שומרים הפקד לעירך כל היום וכל
 תאיר כאור יום חשבת

בחוץ לארץ אומרים פיוט זה רק בליל יום כי

בלילה.
 לילה.
 בלילה.
 ויהי בחצי הלילה;

לילה.
 מלילה.
 לילה.
 ויהי בחצי הלילה;

לילה.
 הלילה.
 הלילה.
 לילה.
 ויהי בחצי הלילה;

100 - 100, that she should be 100 - 100

* So many things there, that
 we ask if that by the

ובכן ואמרתם זבח פסח;

אמץ גבורותיך הפלאות בפסח. בראש כל מועדות נשאת
 פסח. גלית לאזרחי חצות ליל פסח.

ואמרתם זבח פסח;

דלתיו דפקת כחם היום בפסח. הסעיד נוצצים עגות מצות
 בפסח. ואל הבקר רץ זכר לשור ערף פסח.

ואמרתם זבח פסח;

זעמו סדומים ולהטו באש בפסח. חלץ לוט מהם ומצות אפה
 בקץ פסח. טאטאת אדמת מן ונף בעברך בפסח.

ואמרתם זבח פסח;

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח. כביר על בן בכור
 פסחת בדם פסח. לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח.

ואמרתם זבח פסח;

מסגרת סגרה בעתותי פסח. נשמדה מדין בצליל שעורי
 עמר פסח. שרפו משמני פול ולוד ביקר יקוד פסח.

ואמרתם זבח פסח;

עוד היום בנב לעמד עד געה עונת פסח. פס יד כתבה
 לקצקע צול בפסח. צפה הצפית ערוך השלחן בפסח.

ואמרתם זבח פסח;

קהל כנסה הדסה צום לשלש בפסח. ראש מבית רשע
 מחצת בעץ חמשים בפסח. שתי אלה רגע תביא לעוצית
 בפסח. תעז ירד תרום ימינה כליל התקדש חג פסח.

ואמרתם זבח פסח;

בי לו נאה כי לו יאה;

אדיר במלוכה בחור בהלכה. גדודיו יאמרו לו:
לה ולה. לה בי לה. לה אף לה. לה יי הממלכה.

בי לו נאה כי לו יאה;

דגול במלוכה. הדור בהלכה. ותיקיו יאמרו לו:
לה ולה. לה בי לה. לה אף לה. לה יי הממלכה.

בי לו נאה כי לו יאה;

זכאי במלוכה. חסין בהלכה. טפסריו יאמרו לו:
לה ולה. לה בי לה. לה אף לה. לה יי הממלכה.

בי לו נאה כי לו יאה;

יחיד במלוכה. כביר בהלכה. למודיו יאמרו לו:
לה ולה. לה בי לה. לה אף לה. לה יי הממלכה.

בי לו נאה כי לו יאה;

מלך במלוכה. נורא בהלכה. סביביו יאמרו לו:
לה ולה. לה בי לה. לה אף לה. לה יי הממלכה.

בי לו נאה כי לו יאה;

ענו במלוכה. פודה בהלכה. צדיקיו יאמרו לו:
לה ולה. לה בי לה. לה אף לה. לה יי הממלכה.

בי לו נאה כי לו יאה;

* "Why're we singing
at the whole time? The 1st
פסח - ואלו הם
pp. pp. were he to destroy
it, he it wa built by pp, so we
stress, the 3rd one, 5, build,
or it should be destroyed.

קדוש במלוכה. רחום בהלכה. שנאנו יאמרו לו:
לה ולה. לה בי לה. לה אף לה. לה יי הממלכה.

בי לו נאה כי לו יאה;

תקיף במלוכה. תומך בהלכה. תמימיו יאמרו לו:
לה ולה. לה בי לה. לה אף לה. לה יי הממלכה.

בי לו נאה כי לו יאה;

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב

במהרה במהרה בימינו בקרוב.

אל בנה. אל בנה. בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא. גדול הוא. דגול הוא. יבנה ביתו בקרוב.

במהרה במהרה בימינו בקרוב. אל בנה. אל בנה. בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא. ותיק הוא. זכאי הוא. חסיד הוא. יבנה ביתו בקרוב.

במהרה במהרה בימינו בקרוב. אל בנה. אל בנה. בנה ביתך בקרוב.

טהור הוא. יחיד הוא. כביר הוא. למוד הוא. מלך הוא.
נורא הוא. סגיב הוא. עוזו הוא. פודה הוא. צדיק הוא. יבנה ביתו בקרוב.

במהרה במהרה בימינו בקרוב. אל בנה. אל בנה. בנה ביתך בקרוב.

קדוש הוא. רחום הוא. שדי הוא. תקיף הוא. יבנה ביתו בקרוב.

במהרה במהרה בימינו בקרוב.

אל בנה. אל בנה. בנה ביתך בקרוב.

* brought us, all of the cat, are talking about the stick, they're going to continue makes us suffer, till

* Says that it's a debate between a son of the stick, is the son, is the stick. And the son says can't be, the stick said, "I'll be with the stick, the dog, the stick." Until it came to the stick.

* The stick - the stick gathered to buy the place for the stick - destroyed the stick killed the stick - stick, is the stick - stick, fear of the stick - Romans, after the stick - stick - stick - stick

חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא.

דְּזַבֵּן אָבָא בְּתַרֵּי זְוִי. חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא שׁוֹנְרָא. וְאַכְלָה לְגְדִיָּא.

דְּזַבֵּן אָבָא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא כְּלָבָא. וְנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא. דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא.

דְּזַבֵּן אָבָא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא חֲטָרָא. וְהִכָּה לְכָלְבָא. דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא.

דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא.

דְּזַבֵּן אָבָא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא נוֹרָא. וְשָׂרְף לְחֲטָרָא. דְּהִכָּה לְכָלְבָא.

דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא. דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא.

דְּזַבֵּן אָבָא בְּתַרֵּי זְוִי.

חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא.

אֶחָד עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ.
אֶחָד עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ.
אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵיָא. עֶשְׂרָה דְּבִרְיָא.
תְּשַׁעָה יְרַחֵי לֵידָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה.
שְׁבַעָה יְמֵי שְׁבִתָּא. שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה.
חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אֲמָהוֹת.
שְׁלוֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאַרְצָא;
שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ.
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ.
שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבִטֵיָא. אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵיָא.
עֶשְׂרָה דְּבִרְיָא. תְּשַׁעָה יְרַחֵי לֵידָה.
שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה. שְׁבַעָה יְמֵי שְׁבִתָּא.
שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה.
אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלוֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאַרְצָא;
שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מִי יוֹדֵעַ.
שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר אֲנִי יוֹדֵעַ.
שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר מְדֵיָא. שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבִטֵיָא.
אֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכְבֵיָא. עֶשְׂרָה דְּבִרְיָא.
תְּשַׁעָה יְרַחֵי לֵידָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה.
שְׁבַעָה יְמֵי שְׁבִתָּא. שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה.
חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה.
אַרְבַּע אֲמָהוֹת. שְׁלוֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנֵי לוחוֹת הַבְּרִית.

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאַרְצָא;

משיח בן דוד - kill of messiah
- Take out of
sides

הגדה של פסח

וְאַתָּא מֵיָא. וְכִבְּה לְנוֹרָא. דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא. דְּהִבָּה לְכַלְבָּא.
דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא. דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא.
דְּזַבְּן אַבָּא בְּתַרְי זַוְי.
חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא;
וְאַתָּא תּוֹרָא. וְשִׁתָּה לְמֵיָא. דְּכִבְּה לְנוֹרָא. דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא.
דְּהִבָּה לְכַלְבָּא. דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא. דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא.
דְּזַבְּן אַבָּא בְּתַרְי זַוְי.
חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא;
וְאַתָּא הַשּׁוּחַט. וְשִׁחַט לְתוֹרָא. דְּשִׁתָּה לְמֵיָא. דְּכִבְּה לְנוֹרָא.
דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא. דְּהִבָּה לְכַלְבָּא. דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא.
דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא.
דְּזַבְּן אַבָּא בְּתַרְי זַוְי.
חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא;

הגדה של פסח

וְאַתָּא מֵלֵאךְ הַמּוֹת. וְשִׁחַט לְשׁוּחַט. דְּשִׁחַט לְתוֹרָא.
דְּשִׁתָּה לְמֵיָא. דְּכִבְּה לְנוֹרָא. דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא.
דְּהִבָּה לְכַלְבָּא. דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא. דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא.
דְּזַבְּן אַבָּא בְּתַרְי זַוְי.
חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא;
וְאַתָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְשִׁחַט לְמֵלֵאךְ הַמּוֹת.
דְּשִׁחַט לְשׁוּחַט. דְּשִׁחַט לְתוֹרָא. דְּשִׁתָּה לְמֵיָא.
דְּכִבְּה לְנוֹרָא. דְּשִׁרְף לְחוּטְרָא. דְּהִבָּה לְכַלְבָּא.
דְּנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא. דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא.
דְּזַבְּן אַבָּא בְּתַרְי זַוְי.
חַד גְּדִיָּא. חַד גְּדִיָּא;

Lined writing area on page 15.

Lined writing area on page 16.

Blank lined page with horizontal ruling lines.

Blank lined page with horizontal ruling lines.

Blank lined page with horizontal ruling lines.

Blank lined page with horizontal ruling lines.

Lined writing area on the left page.

Lined writing area on the right page.

[Blank lined page]

[Blank lined page]

Blank lined page with horizontal dotted lines.

Blank lined page with horizontal dotted lines.

